

ยูดี ปานพุก 2553: ศักยภาพการส่งออกยานยนต์ อุปกรณ์และส่วนประกอบ อาหารทะเลกระป๋อง และแปรรูป และยางพาราและผลิตภัณฑ์ของประเทศไทยไปยังประเทศแอลจีเรีย ลิเบีย และตูนิเซีย
ปริญญาเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาเศรษฐศาสตร์ ภาควิชาเศรษฐศาสตร์ อาจารย์ที่ปรึกษา
วิทยานิพนธ์หลัก: รองศาสตราจารย์จิรพรณ กุลฉิลก, ศ.ม. 188 หน้า

ปัญหาเศรษฐกิจที่เกิดขึ้นแต่ละครั้งในโลกได้ส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจของประเทศไทย ทำให้การส่งออกของไทยลดลงทั้งปริมาณและมูลค่า และจากการที่ประเทศไทยยังคงพึ่งพาดูดส่งออกหลักๆ เพียงไม่กี่ตลาดเมื่อเกิดปัญหาเศรษฐกิจกับตลาดเหล่านี้จะทำให้ประเทศไทยส่งออกได้ลดลงเช่นกัน ฉะนั้นการพิจารณาหาตลาดใหม่ๆ ที่มีศักยภาพจะเป็นวิถีทางหนึ่งที่จะช่วยให้การส่งออกโดยรวมของประเทศไทยไม่ลดลงมากนัก

การศึกษานี้ได้ทำการวิเคราะห์ความได้เปรียบ โดยเปรียบเทียบที่ปรากฏของประเทศไทยและคู่แข่ง และศึกษาส่วนแบ่งตลาดลงที่ เพื่อนำผลที่ได้มาวิเคราะห์ศักยภาพในการส่งออกยานยนต์ อุปกรณ์และส่วนประกอบ อาหารทะเลกระป๋องและแปรรูป และยางพาราและผลิตภัณฑ์ ของประเทศไทยไปยังแอลจีเรีย ลิเบีย และตูนิเซีย

ผลจากการศึกษาความได้เปรียบ โดยเปรียบเทียบที่ปรากฏในช่วงปี พ.ศ. 2541-2550 พบว่า ประเทศไทยมีความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบในการส่งออกยานยนต์ อุปกรณ์และส่วนประกอบไปยังสามประเทศ แต่เกาหลีใต้ยังมีความเสียเปรียบโดยเปรียบเทียบในตูนิเซีย อาหารทะเลกระป๋องและแปรรูปส่วนใหญ่ประเทศไทยมีความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบในสามประเทศ แต่สเปนยังมีความเสียเปรียบโดยเปรียบเทียบในตูนิเซีย ยางพาราประเทศไทยและมาเลเซียมีความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบในแอลจีเรียและตูนิเซีย แต่ประเทศไทยมีค่า RCA ที่ผันผวนมาก และผลิตภัณฑ์บางส่วนใหญ่ประเทศไทยยังมีความเสียเปรียบโดยเปรียบเทียบทั้งสามตลาด ส่วนจีนมีความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบจากที่เคยเสียเปรียบ และวิเคราะห์ส่วนแบ่งตลาดลงที่ในช่วง ปี พ.ศ. 2541-2545 เปรียบเทียบกับ ปี พ.ศ. 2546-2550 พบว่ามูลค่าการส่งออกยานยนต์ อุปกรณ์และส่วนประกอบเพิ่มขึ้นเนื่องจากผลกระทบร่วมจากการส่งออกถูกกีดกันในแอลจีเรีย ในลิเบียและตูนิเซียมีผลมาจากความสามารถในการแข่งขันที่แท้จริง อาหารทะเลกระป๋องและแปรรูปมีมูลค่าการส่งออกเพิ่มขึ้นเนื่องจากผลกระทบร่วมในแอลจีเรียและลิเบีย ส่วนในตูนิเซียมีผลมาจากการขยายตัวของกรนำเข้า ยางพารามีมูลค่าการส่งออกเพิ่มขึ้นเนื่องจากผลกระทบร่วมในแอลจีเรียและตูนิเซีย และผลิตภัณฑ์ยางมีมูลค่าการส่งออกเพิ่มขึ้นเนื่องมาจากความสามารถในการแข่งขันที่แท้จริงในสามตลาด สรุปได้ว่า ประเทศไทยมีศักยภาพในการส่งออกยานยนต์ อุปกรณ์และส่วนประกอบ ไปยังแอลจีเรีย ลิเบีย และตูนิเซีย ส่งออกอาหารทะเลกระป๋องและแปรรูปไปยังแอลจีเรียและลิเบีย ส่งออกยางพาราไปยังแอลจีเรีย และส่งออกผลิตภัณฑ์ยางไปยังลิเบีย อย่างไรก็ตามการส่งออกสินค้าไปยังประเทศเหล่านี้ควรระวังเกี่ยวกับความสามารถในการแข่งขันที่ประเทศไทยยังคงต้องพัฒนาและวิจัยด้านเทคโนโลยีการผลิตให้สามารถแข่งขันกับประเทศคู่แข่ง

ลายมือชื่อนิสิต

ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก